

Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ (INTRASOFT INTERNATIONAL)

ΠΡΟΣΟΧΗ: Για την ΤΑΧΥΤΕΡΗ & καλύτερη ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ - ΕΠΙΚΟΛΛΗΣΗ ολόκληρου του κειμένου στο WORD (select all) και καλύτερη εκτύπωση συνιστάται η χρήση της κατωτέρω επιλογής Εκτύπωση\Αποθήκευση.

Μέγεθος Γραμμάτων

ΠΙΘΑΝΟΝ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

1 1875/2015 ΣΤΕ (657905)

2325/2014 ΣΤΕ (644774)

(Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Ταμειακή βεβαίωση οφειλής προς το Δημόσιο. Η μη αναγραφή στην έκθεση επιδόσεως της ιδιότητας του οργάνου που διενήργησε την επίδοση καθιστά την επίδοση άκυρη. Η παράλειψη αυτή δεν μπορεί να αναπληρωθεί με άλλα αποδεικτικά μέσα. Δεν αρκεί μόνη η ένδειξη «υπάλληλος». Εφόσον η επίδοση δεν ήταν έγκυρη, δεν κινήθηκε η προθεσμία προς άσκηση προσφυγής και ορθά έγινε δεκτή ανακοπή της αναιρεσίβλητης κατά της ταμειακής βεβαίωσης λόγω έλλειψης νομίμου τίτλου. Απορρίπτεται η αναίρεση (επικυρώνει την αριθ. 3172/2009 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης).

Αριθμός 2325/2014

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΜΗΜΑ ΣΤ'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 17 Σεπτεμβρίου 2012, με την εξής σύνθεση: Θ. Παπαευσταθίου, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Β. Ραφτοπούλου, Αντ. Χλαμπέα, Σύμβουλοι, Δ. Τομαράς, Μ. - Ε. Παπαδημήτρη, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Λ. Ρίκος.

Για να δικάσει την από 20 Ιανουαρίου 2010 αίτηση:

του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο παρέστη με τον Γεώργιο Βαμβακίδη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

κατά της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «...», που εδρεύει στο Λιτόχωρο Ν. Πιερίας, η οποία δεν παρέστη.

Με την αίτηση αυτή το αναιρεσίβλητο Ελληνικό Δημόσιο επιδιώκει να ανααιρεθεί η υπ' αριθ. 3172/2009 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Συμβούλου Αντ. Χλαμπέα.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον αντιπρόσωπο του αναιρεσίβλητου Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναίρεσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση, για την άσκηση της οποίας δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου, ζητείται η αναίρεση της 3172/2009 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία απορρίφθηκε έφεση του ήδη αναιρεσίβλητου Ελληνικού Δημοσίου κατά της 1384/2007 αποφάσεως του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. Με την τελευταία αυτή απόφαση είχε γίνει δεκτή ανακοπή της αναιρεσίβλητης εταιρείας και είχε ακυρωθεί η 1063/24.2.2006 Ταμειακή Βεβαίωση του Προϊσταμένου της Β' ΔΟΥ Κατερίνης, με την οποία είχε βεβαιωθεί σε βάρος της ποσό 114.926,03 ευρώ, ως χρέος προερχόμενο από οριστικό προσδιορισμό Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, διαχειριστικής περιόδου από 1/1 - 31/12/1999.

2. Επειδή, με το άρθρο 66 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97) ορίζεται ότι «1. Η προσφυγή ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία αρχίζει: Α. Σε περίπτωση ρητής πράξης: α) Για εκείνους τους οποίους αφορά: i. από την κατά νόμο επίδοσή της σε αυτούς, ή ii. σε κάθε άλλη περίπτωση από τότε που αυτοί έλαβαν αποδεδειγμένως πλήρη γνώση του περιεχομένου της ...». Εξάλλου, με το άρθρο 56 παρ. 1 και 2 του ίδιου κώδικα ορίζεται ότι «1. Για κάθε επίδοση, το όργανο που τη διενεργεί συντάσσει έκθεση. 2. Η έκθεση, εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 44 πρέπει να μνημονεύει ...». Στην μνημονευόμενη δε στην διάταξη αυτή ρύθμιση του άρθρου 44 παρ. 3 του εν λόγω Κώδικα ορίζεται ότι: «3. Με την επιφύλαξη όσων ορίζουν ειδικότερες διατάξεις, η έκθεση πρέπει να μνημονεύει α) τον τόπο και τον χρόνο που διενεργήθηκε η πράξη και β) το ονοματεπώνυμο και την ιδιότητα του οργάνου που διενήργησε την πράξη, εκείνων που συνέπραξαν ή παραστάθηκαν κατά τη διενέργειά της, καθώς και εκείνου που συνέταξε την έκθεση.» Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι η μνεία στην έκθεση επιδόσεως της ιδιότητας του οργάνου που τη διενεργεί αποτελεί ουσιώδες στοιχείο για το κύρος της επιδόσεως. Κατ' ακολουθία, αν η εν λόγω ιδιότητα δεν προκύπτει από την έκθεση επιδόσεως, η επίδοση είναι άκυρος και δεν κινεί την προθεσμία προς άσκηση προσφυγής κατά της ούτως επιδοθείσης πράξεως (ΣΤΕ 2323/1989, 1357/1993, 3806/2003 κ.α.), η έλλειψη δε αυτή δεν μπορεί να αναπληρωθεί, προς άρση της

ακυρότητας, με άλλα αποδεικτικά μέσα περί της ιδιότητας του επιδόσαντος. (ΣΤΕ 1357/1993, 3806/2003 κ.α.).

3. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλομένη απόφαση, σε βάρος της αναιρεσίβλητης εταιρίας, που εκμεταλλεύεται πρατήριο υγρών καυσίμων, εκδόθηκε, κατόπιν τακτικού ελέγχου, η 10012/13.12.2005 οριστική πράξη προσδιορισμού Φ.Π.Α του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Β' Κατερίνης, χρονικής περιόδου 1/1/1999 έως 31/12/1999, με την οποία της καταλογίστηκε διαφορά κυρίου φόρου ύψους 9.790.261 δρχ. και πρόσθετος φόρος (300%) ύψους 29.370.783 δρχ., συνολικώς δε 39.161.044 δρχ. ή 114.926, 03 ευρώ. Για την επίδοση της ανωτέρω καταλογιστικής πράξης, η φορολογική αρχή επικαλέσθηκε και προσκόμισε πρωτοδικώς σχετικό αποδεικτικό επιδόσεως στο οποίο αναγράφεται το ονοματεπώνυμο του επιδόσαντος όχι όμως και η ιδιότητα αυτού. Στη συνέχεια και εφόσον δεν είχε ασκηθεί προσφυγή κατά της ανωτέρω καταλογιστικής πράξεως, ο Προϊστάμενος της ΔΟΥ Β' Κατερίνης περιέλαβε το ποσό των καταλογισθέντων στον οικείο χρηματικό κατάλογο και, στη συνέχεια, προχώρησε με την 1063/24- 2-2006 πράξη του στην ταμειακή βεβαίωση του χρέους καθώς και στην αποστολή ατομικής ειδοποίησεως για την πληρωμή του (με αριθμ. 590/13-3-2006). Η αναιρεσίβλητη, αφού άσκησε στις 17-4-2006 προσφυγή κατά της καταλογιστικής πράξης, ζήτησε στην συνέχεια της εκθέσεως, ενώ η έλλειψη αυτή δεν δύναται να αναπληρωθεί από άλλα αποδεικτικά στοιχεία. Περαιτέρω, έκρινε κατ' αποδοχή της ανακοπής ότι, εφόσον δεν οριστικοποιήθηκε η φορολογική εγγραφή και δεν συγκροτήθηκε νόμιμος τίτλος εισπράξεως, η ταμειακή βεβαίωση που δεν διενεργήθηκε νόμιμα τυγχάνει ακυρωτέα. Έφεση του Δημοσίου κατά της πρωτοδικού αποφάσεως απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, με την αιτιολογία, ότι το επικαλούμενο από τη φορολογική αρχή αποδεικτικό επιδόσεως της ένδικης καταλογιστικής πράξεως τυγχάνει άκυρο διότι δεν αναγράφεται σ' αυτό η ιδιότητα υπό την οποία ενήργησε ο συντάκτης της εκθέσεως, ενώ η έλλειψη αυτή δεν δύναται να αναπληρωθεί από άλλα αποδεικτικά στοιχεία, ασχέτως του ότι από τα επικαλούμενα, που τυγχάνουν απλά διαβιβαστικά, δεν προκύπτει η ιδιότητα του παραπάνω ως δημοτικού υπαλλήλου, και ότι επομένως, εφόσον δεν αποδεικνύεται νόμιμη επίδοση της καταλογιστικής πράξης, ουδέποτε άρχισε η προθεσμία για την άσκηση κατ' αυτής προσφυγής, και ως εκ τούτου μη οριστικοποιήθεισες της οφειλής, η ένδικη ταμειακή βεβαίωση είναι ακυρωτέα λόγω μη σύννομης συγκρότησης του νομίμου τίτλου.

4. Επειδή, προβάλλεται με την υπό κρίση αίτηση ότι η ως άνω κρίση του δικάσαντος εφετείου είναι εσφαλμένη, διότι στο επιδικο αποδεικτικό επιδόσεως αναφέρονταν όλα τα, κατά τις οικείες διατάξεις, ουσιώδη και απαραίτητα για το κύρος του στοιχείου, μεταξύ των οποίων το ονοματεπώνυμο του επιδόσαντος και η ιδιότητά του ως υπαλλήλου, η οποία προκύπτει από την ένδειξη «ο Υπάλληλος που έκανε την επίδοση» κάτω από την οποία τέθηκε η υπογραφή και το ονοματεπώνυμο αυτού. Η δε αναγραφή της λέξης «δημοτικός» μερροστά από το «υπάλληλος» όχι μόνο δεν ήταν απαραίτητη για το κύρος της επίδοσης αλλά θα ήταν και περιττή, αφού όπως προκύπτει από το σώμα της έκθεσης επίδοσης, η επίδοση έγινε στο Λιτόχωρο Ν. Πιερίας και, συνεπώς, εφόσον η ΔΟΥ που εξέδωσε την καταλογιστική πράξη εδρεύει στην Κατερίνη, ο επιδόσας είναι προφανές ότι δεν θα μπορούσε να είναι παρά μόνο δημοτικός υπάλληλος. Προβάλλεται, επίσης, ότι από το σώμα της επίδικης έκθεσης προέκυψε σαφώς ότι αυτή προερχόταν από δημόσιο όργανο, αφού πάνω από την υπογραφή και το ονοματεπώνυμο του διενεργήσαντος την επίδοση υπαλλήλου αναφερόταν η προαναφερθείσα ένδειξη «ο Υπάλληλος που έκανε την επίδοση»

και συνεπώς η έκθεση αυτή είχε σαφώς την αυξημένη αποδεικτική δύναμη που προβλέπει ο νόμος για όσα βεβαιώνονται ότι ενήργησε ο συντάκτης του δημοσίου εγγράφου ή ότι έγιναν ενώπιόν του. Οι λόγοι αυτοί είναι σύμφωνοι με όσα έγιναν ανωτέρω δεκτά αβασίμοι, διότι η ιδιότητα του οργάνου που διενήργησε την επίδοση είναι ουσιώδες στοιχείο για το κύρος της επιδόσεως, συνεπώς η παράλειψη αναγραφής του καθιστά την επίδοση άκυρη, μη δυνάμενη η παράλειψη αυτή να αναπληρωθεί με άλλα αποδεικτικά μέσα περί της ιδιότητας του επιδόσαντος. Μόνη δε η ένδειξη «υπάλληλος» δεν δηλώνει την ιδιότητα αυτού ως δημοτικού υπαλλήλου αλλά ούτε και την ιδιότητα αυτού ως δημοσίου οργάνου, ώστε η συνταχθείσα από αυτόν έκθεση να έχει την αυξημένη αποδεικτική ισχύ που ο νόμος προσδίδει στα δημόσια έγγραφα, όπως ορθά κρίθηκε με την προσβαλλομένη απόφαση. Εξάλλου, ως αλυσιτελής πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός του αναιρεσιβλήτου Δημοσίου ότι η έλλειψη αναγραφής της ιδιότητας του επιδόσαντος υπαλλήλου ως δημοτικού υπαλλήλου, μπορούσε να αναπληρωθεί από άλλα αποδεικτικά στοιχεία, όπως το 23663/13.12.2005 έγγραφο της ΔΟΥ Β' Κατερίνης προς το Δήμο Λιτόχωρου, με το οποίο διαβιβάστηκε η επίδικη ταμειακή βεβαίωση για κοινοποίηση προς την αναιρεσίβλητη εταιρεία και από το 3575β/23.2.2007 έγγραφο του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Β' Κατερίνης που είχε αποσταλεί στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο (αρθρ. 129 ή 149 Κ.Δ.Δ.), διότι πάντως στηρίζεται στην εσφαλμένη περί της εννοίας του νόμου αντίληψη ότι είναι δυνατή η αναπλήρωση με άλλα αποδεικτικά μέσα της σχετικής ελλείψεως της εκθέσεως επιδόσεως. Άλλωστε, το δικάσαν εφετείο έκρινε σχετικά ότι από τα επικαλούμενα έγγραφα, που τυγχάνουν απλά διαβιβαστικά, δεν προκύπτει η ιδιότητα του επιδόσαντος ως δημοτικού υπαλλήλου. Τέλος, ως αβασίμος πρέπει να αποφανθεί και ο λόγος αναιρέσεως για τον οποίο το Δημόσιο προβάλλει ότι από την επίδικη έκθεση (αποδεικτικό) επιδόσεως αποδεικνύεται ότι η αναιρεσίβλητη εταιρεία είχε λάβει πλήρη γνώση της επιδοθείσας σ' αυτήν πράξεως καταλογισμού (υπ' αριθμ. 10012/13-12-2005 πράξη του Προϊστ. της ΔΟΥ Β' Κατερίνης), και, συνεπώς, από της ημερομηνίας αυτής (17-12-2005) άρχισε η 60ήμερη προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, η οποία ασκήθηκε εν τέλει, όπως προκύπτει από το δικόγραφο τα ανακοπής, εκπροθέσμως στις 17/4/2006, με συνέπεια την οριστικοποίηση της οφειλής, και κατ' επέκταση την νομότυπη ταμειακή βεβαίωση των καταλογισθέντων ποσών. Είναι δε ο λόγος αυτός αβασίμος διότι η κατά τα ανωτέρω ακυρότητα της εκθέσεως επιδόσεως λόγω μη αναγραφής σ' αυτήν της ιδιότητας του επιδόσαντος οργάνου, συνεπάγεται το μη νόμιμο της προς την αναιρεσίβλητη γενομένης επιδόσεως της καταλογιστικής πράξης και, ως εξ τούτου, η επίδοση αυτή, εφόσον δεν είναι έγκυρη, δεν κίνησε την 60ήμερη προθεσμία προς άσκηση προσφυγής κατά της εν λόγω πράξεως (πρβλ. ΣΤΕ 2510/1988).

5. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 24 Σεπτεμβρίου 2012

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος
Θ. Παπαευαγγέλου

Ο Γραμματέας
Λ. Ρίκος

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 24ης Ιουνίου 2014.

Ο Πρόεδρος του Στ' Τμήματος
Αθ. Ράντος

Η Γραμματέας του Στ' Τμήματος
Ελ. Γκίκα

Π.Β.